

Mikita Gábor

Veres Attila (1934-2018)

Fél évszázadon át volt a Miskolci Nemzeti Színház egyik tartóoszlopa. Minden színházi előadás magán viselte a keze nyomát: a látványtervek az ő irányításával és kétkezi munkájával valósulhattak meg. Nyugdíjba vonulása után pedig a múzeumi-közművelődési terek, események nélkülözhetetlen résztvevőjeként testesítette meg azt a művészértelmiségi karaktert, aki alkotásaival, érdeklődésével, figyelmével, hozzászólásaival segíti, erősíti egy-egy alkotó, egy-egy közösség működését.

1934. november 7-én született Villányban. Az Iparművészeti Főiskola díszítőfestő szakán tanult, s díszletfestőként klasszikus tudással érkezett a Szegedi Nemzeti Színházhoz, részese lehetett a Vaszy Viktor-féle aranykorszaknak, s közreműködött a megújuló Szabadtéri Játékokon. Itt Varga Mátyás díszlettervező munkatársaként a békebeli módszerek elsajátítása mellett azonnal újíthatott, kísérletezhetett is. Hamar rájött, hogy minden előadás, minden díszlet más-más egyéni megoldásokat követel. 1959-ben érkezett a Dunántúl és az Alföld után Miskolcra, ahol egy életre szólóan megtalálta otthonát és hivatása helyét: 2007-ig volt a Miskolci Nemzeti Színház tárvezető-festőművésze. Munkásságát a rendezőkkel, tervezőkkel való kreatív együttgondolkodás jellemezte: az adott feladatokhoz alkalmazkodva a klasszikus festői megoldások magas színvonalú alkalmazása éppúgy jellemezte, mint az új eszközökkel, technikákkal való kísérletezés. Munkái közül kiemelkedik a Peer Gynt monumentális szfinxe 1983-ban, az 1984-as Rómeó és Júlia reneszánsz stílusú, festett panorámaképe. Több nyári színházi produkció – köztük a miskolctapolcai Akropolisz Szabadtéri Színpad A víg özvegy c. előadásának - díszlettervezőjeként is dolgozott. De ott volt a Miskolci Csodamalom Bábszínház megszületésénél is, ő tervezte a nyitó előadás, a Jancsi és Juliska díszleteit. 1975 és 1983 között színházi fotózással is foglalkozott a Miskolci Nemzeti Színházban. Előadasképek mellett színészportrékat, illetve próbafotókat is készített. Színháztörténeti jelentőségűek többek között a Major Tamás, Jancsó Miklós, Csiszár Imre, Fodor Tamás miskolci rendezéseit őrző felvételei, kiemelkedők az újvidéki nemzetközi színházi fotókiállításon díjazott munkái: az arany plakettel jutalmazott Lorenzaccio c. produkció előadasképei, illetve Major Tamás Lear király alakításáról készített, oklevéllel elismert sorozat. Sokoldalú színházi ember volt - nemcsak alkotóként, de szakszervezeti vezetőként is: a színház szakszervezeti bizottságának elnökeként a társulat egészére figyelt. De hivatalos pozíciójáról lemondva is próbált segíteni nehéz helyzetben lévő pályatársain. Felelősséggel figyelte, segítette környezetét. Első önálló kiállítását 1976-ban rendezte, s ekkor került válaszút elé: maradjon színházi ember vagy saját karrierjére figyelve képzőművészként a kiállítótermek világát válassza. Maradt Thália szolgálatja, így festőművészként ritkán volt lehetősége alkotásra. A nyolcvanas évek elejétől lett a Diósgyőri Képzőművész Stúdió tagja. Részt vett a Teátrum Pincehely Galéria csoportos kiállításain, köztük a Secco Falka I.- művésztelep programjában, melynek eredményeképpen a TPG lépcső melletti, kis kápolnaszerű fülkéjében 16 művész festette freskó született. Ő egyik fotóját helyezte itt más struktúrába: Major Tamás Lear királyáról készített legendás felvételét vitte fel a múzeumi pince falára. De sok szállal kötődött a Spanyolnátha csapatához is. Gyarmathy Ferencsel részt vett a Miskolci Színészmúzeum alapításában, s a kezdetektől fogva vezette, szervezte az intézményben a színház nyugdíjasainak baráti körű programjait. 2006-ban Miskolc Város Déryné-díjjal ismerte el munkásságát. 80. születésnapját kiállítással ünnepeltük - tárlata megmutatta munkásságának kétarcúságát: a színészmúzeum időszakos kiállítótermében és a Teátrum Pincehely Galériában képzőművészeti alkotásaiból és színházi tárgyú munkáiból egyaránt válogatott. Alkotásaival, színházi emlékei megosztásával is gazdagította közösségét. Hirtelen jött betegsége miatt az év tavaszától kellett nélkülöznie nem egy baráti - művészeti csoportnak. Bízunk a visszatérésben, de korát meghazudtoló fiatalossága, ereje most az egyszer kevésnek bizonyult.